

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejeman, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold. za četr leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četr leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 krajc. za mesec, 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četr leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejeman za četr leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četirstopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača stempel za 30 kr.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovški cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“.

Opravištvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

O novih postavah za davke.

I.

Naše sedanje postave za napredne davke so tako pomanjkljive in krivične, da nij kmalu enakih kje drugod. Vsak je čutil živo potrebo, da bi se preuredile. Štiri nove postave je vlada izdelala in predložila državnemu zboru. Ker take postave državljanom segajo v žep, zato jih hočemo malo pretresati in primerjati sè sedanjimi postavami, da se razvidi, ali so boljše ali ne.

Dozdaj imamo te-le neposredne davke: gruntni, hišni razredni, od hišnih najemščin, obrtniški in dohodninski davek.

Postavo za gruntni davek smo uže v posebnem članku razlagali, kateremu denes samo to še dodamo, da ugovorov zoper postavljeno tarifo ne sme vsak posestnik posebe za-se cenilnej komisiji izročati, nego imajo to pravico le 1. občine, 2. cenilne komisije in 3. le taki veliki posestniki, ki so ločeni iz občinske zaveze in plačujejo vsaj šest del zemljišnega davka občini.

Med novimi postavami je I. hišni davek. Ta davek se bode odmerjal po dveh načinih: po najemščini, ali pa po vrednosti hišne porabe. V krajih, kjer število v najem oddanih sob presega število ne oddanih, postavlja se davek po najemščini, v vseh drugih krajih se pak preceni, koliko je hišno porabljenje na leto vredno in po tej vrednosti se odmerja davek. V prvih krajih mora vsak hišnik svoje hišne oddelke popisati in vsako leto napovedbo gospodski predložiti, koliko najemščine dobiva; za druge kraje se bodo pak postavile komisije, katere bodo natanko precenjevale gledé na lego, velikost, lastnost in druge okolnosti, koliko

je poraba vsake hiše na leto vredna, odbilo se bode potem 15 do 30 odstotkov za popraviljanje; od zneska, kateri potem ostaje, odmerja se davek.

Vsakake ugovore zoper hišni davek presojaajo krajne, okrajne in središčne komisije. Predsednik tem komisijam je uradnik, dva uda izbere iz hišnih posestnikov vlada, dva pa izvoli občinski zastop.

Kadar se vse hiše precenijo, sestavi se hišni kataster, kateri velja za 5 let; kajti vsakih 5 let se cenitev ponavlja.

Vsako leto državni zbor v posebnej postavi odločuje percente ali odstotke, po katerih se ima davek preračunati od napovedanih najemščin in po precenjeni vrednosti. Zdaj se tedaj ne more razločiti, ali bode davek prihodnjič višji, ali ne, to se bode še-le tedaj vedelo, ko se postavi odstotek. Priklad ne bode več, ker se bode lahko ta odstotek povečal, če bo treba.

Dosedanji hišni davek je pak dvojen: 1. od hišne najemščine in 2. razredni davek.

V glavnem deželnem mestu se plačuje samo davek od najemščine tako, da se tej za popraviljanje odbije 15 odstotkov, potem znaša 16 odstotkov davek, tretjina se prideva priklade in četrta izredne priklade. V drugih krajih, kjer je čez polovico hiš v najem oddanih, se odbija 30 odstotkov za popravilo, od ostanka se 12 odstotkov postavlja za davek s prikladami. V vseh drugih krajih po deželi se le plačuje razredni davek, kateri se loči na 12 razredov; vsak razred ima svojo tarifo. Hiše se postavljajo v razrede po tem, kolikor imajo sob in po tem, če so pritlične ali z nadstropjem. Na pr. se plačuje od vsake hiše, katera ima 1—3 sob, 70 soldov,

tretjino priklade in 70 soldov izredne priklade, naj bode hiša mala lesena, ali velika zidana, ali v samoti v hribih, ali v velikej vasi pri cesti. Pritlična hiša, katera ima 7 sob, spada v 10. razred in se od nje plačuje 4 goldinarje 20 soldov s prikladami, če ima pa nadstropje, se daje od nje po 9. razredu 6 goldinarjev in omenjene priklade.

Če se stari davek primerja z novim, je tedaj jasno, da je novi davek pravičnejši; kajti po novej postavi se ne bode lesena kajža v samotnem kraji tako visoko cenila, kakor hiša blizu mesta ali železnične postaje, ali pri velikej cesti. Novi davek bode gotovo bolj pravičen, ker se bode ravnal po vrednosti. Veliko prednost ima tudi nova postava zavoljo tega, ker ne bodo sami uradniki postavljali davka, ampak se bodo tega tudi udeleževali samostalni hišni posestniki, kateri se volijo v komisije.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 18. februarja.

V državnem zboru so 17. t. m. poslanec Foregger in tovariši nasvetovali, naj se tiskovna postava popravi, posebno, kar se tiče objektivnega postopanja. Ta nasvet je važen in ga bode gotovo opozicija podpirala. — Budgetni odsek je sklenil postaviti o dachu ali užitnini preurediti, tarifo ponoviti in drug način pobiranja dacha nasvetovati.

V klubu poljskih državnih poslancev se je ugnezdila baje neka needinost, ker eni hočejo glasovati za, drugi pa proti verskim postavam. Povsod to vtikanje vere v politiko rodi neslogo, zato je želeti, da bi se razmere enkrat uredile na podlagi pravičnosti, ki je le mogoča, ako cerkev državi nekaj popusti in neče več povsod nad državo biti.

Listek.

Jugoslavija

slika Salghetti-Drioli-ja.

V velikej dvorani „narodnega doma“ v Zagrebu je na ogled postavljena slika predstavljajoča ta-le prizor: krasna devotka stoji pred žrtvenikom „sloge“, ter kaže na-nj s prstom trijem kraljem, kateri so se, zavneti po njenej izrednej krasoti, od raznih treh strani za njo v lov spustili, pred žrtvenikom jo dohiteli, in ki uže roke po njej stezajo, da si jo osvoje. Krasna devotka je „Jugoslavija“, ki tukaj v sredi puščave boginji „slogi“ kot svečenica služi. Trije kralji so: hrvatski kralj Krešimir, srbski Dušan in bolgarski Simeon. Poprej so živeli v neslogi, v gonji za krasno devotko „Jugoslavijo“, prišli so pa pred žrtvenikom „sloge“ skupaj, ter se tukaj složili in zedinili. Na tleh leži v krvi premagana „nesloga“ v po-

dobi dveh možkih teles. Iz zraka se spušča na složene kralje krilati genij z lovorjevim vencem v roki. Daleč vzadaj na horizontu pa svita rumena zarija. — To je v kratkem rečeno, zadržaj slike, ki meri v dolžini, ne bode mnogo manjkalo, do tri sežnje, v višini pa skor poldrugi seženj.

Slika je delo Franja Salghetti-Drioli-ja v Zadru. Kakor semi je pripovedalo, in kar je tudi zelo vrjetno, naslikal je nij po lastnem nagonu, nego na naročbo i po ideji, dobljeni iz Hrvatske. Kdo je bil tisti, ki je Salghettiju naročbo in idejo dal? v to vprašanje se nečem spuščati. Za ocenjenje slike je to brez posebne vrednosti. Kar se tedaj ideje, izražene v „Jugoslaviji“ tiče, je več nego verjetno, da za njo slikar nij odgovoren, za njo se on niti hvaliti niti karati ne more. Ona nij njegova last. To bi se moglo bržkone tudi o načinu reči, kako se je ta ideja predstavila, kako se je izvela, ali tehniški govoreč, o kompoziciji slike. Tudi v

tem pogledu nij bil slikar svoboden. Kdor mu je idejo narekoval, narekoval mu je gotovo tudi predstavljanje ideje. To dvoje leži tako blizu drugo poleg drugega, ali bolje rekoč, eno iz drugega tako neposredno izvira, da pač ne more nobene dvojbe o tem biti. Slikar je bil tedaj glede kompozicije slike več, nego je bilo potrebno in dobro, odvisen od dobljenih nalogov. Ako ravno ne vem, kaka je bila genezis „Jugoslavije“, vendar bi mogel reči in s pozitivnimi razlogi utrditi: 1. da Salghetti nij odgovoren za predstavljanje ideje, 2. da je odgovoren za kompozicijo samo na pol, in 3. da na njega samo odgovornost za narisek in za kolorit spada. Jaz poudarjam besedo odgovoren, in sicer zato, ker mesto nje besede zaslužen ne more upotrebljati, kar hočem nižje določiti opravdati prizadevati si.

„Obzor“ je prinesel o „Jugoslaviji“ krátek, jako kratek opis, ki bi bil imel biti kritika slike, kar pa nij bil. Strokovnjaške

Pot **cesarjev** v Rusijo zanima vse novinarstvo. Znamenito je, da organ ultramontancev in „pravne stranke“, dunajski „Vaterland“ pri tej priliki ne more skrivati svojega sovraštva do Slovanov in po „Fr. Ztg.“ v ponedeljskem listu dokazuje in denuncira, da je Rusija kot nositeljica panslavizma vendar le sovražnica Avstrije. — Saj smo zmirom rekli, da se ti nemško „katališki“ pravnarji nam Slovanom le prilizujejo, dokler nas potrebujejo.

Vnanje države.

Na **Ruskem** naš cesar ogleduje vse naprave v Peterburgu. Ljudstvo je zelo navdušeno.

V **nemški** državni zbor je prišlo zdaj vseh 15 alzasko-lotarinskih poslancev. Vsedli so se na skrajno desnico, zraven mize zavveznega sveta. Sedem jih je v duhovenski obleki. Ko se je več malih zakonskih osnov rešilo, so se v prvič brale državne vojaške postave. Vojni minister Kamecke začne debato s tem, da pové, da se stare vojne uravnave v obliko postave devajo, in da so popolno na ustavni podlagi. — Moltke priporoča, naj so osnova predložiti komisiji, ki se naj za ta namen izvoli. Velikim državam treba velike vojske; kar smo v pol stoletja dosegli, moramo pol stoletja z orožjem varovati. Nemčija ne bo nikogar napadla, ampak se bode le branila. Francoska vse nemške vojne uravnave posnema; kako moremo mi popustiti, kar si nasprotniki prisvojajo? Moltke poda potem pregled o francoski vojni, in pravi, da ta vedno raste, akoprav večina francoskega naroda čuti, kako potreben je mir. On sklene svoj govor s tem, da konstatira velikost nemškega naroda. Govorilo je potem še več govornikov za postavo. Izvolila se je komisija 28 udov, da se posvetuje o njej. —

Poslanca Teutsch in škof Raes sta stavila ta-le predlog: Z ozirom na to, da se je z mirom l. 1871 Alzasko-Lotarinsko Nemčiji utelesilo, ne da bi se ljudstvo poprašalo, naj državni zbor sklene, da se vlada naprosi, naj ljudstvo v Alzaciji in Lotaringiji popraša, ali je s tem utelesenjem zadovoljno.

Dopisi.

Iz Senožec 15. febr. [Izv. dop.]

Nove obč. volitve za naš trg in podobno Gaberče, katerih se je „večni župan“ jako bal, vršile so se pod jako enostranskim vodstvom Zelenovim, s katerim si pa ipak nij nič pomogel, 13. in 14. dne t. m. V dosego svojih sebičnih nakan, nij mu bilo nobeno sredstvo pregrdo. Dal se je po svojih privržencih po dvakrat voliti (mož za se enkrat,

kritike slika do sedaj še nij doživela. Tudi moj namen nij, spisati kritiko, ker nijsem ni slikar, ni strokovnjak v slikarstveni kritiki, kar javno izpovem. Moja razsoja se bode zavaljo tega tudi bolj na idejo, in na njeno izvedenje ozirala, nego na strogo slikarsko delo. O tem naj drugi sodijo.

Vsak slikar je pesnik, in mora pesnik biti. Njegovo pero je čopič, njegova fantazija narisek, njegov jezik barve. Slikarji crpe svoje ideje po večjem ali iz zgodovine, ali iz mitologije, ali iz mnogovrstnih situacij človeškega in naravnostnega življenja, ali predstavljajo abstraktne pojeme, ali so pa tolmači velikih slavnih pesnikov. Vsega tega v sliki „Jugoslavije“ nij. Ideja nij vzeta niti iz zgodovine jugoslovanske niti iz mitologije. Najprej bi se moglo še reči, da je alegorija abstraktnega pojma, ki pa ima denes še zelo negotove meje in še negotovjši zadržaj. Ideja „Jugoslavije“ živi. Tega ne more nikdo nikati. Porodila se je pa stoprv v novejših

za ženo pa še enkrat), volil je v volilno komisijo — preziraje večino — le svoje privržence (s kako pravico ima on sam voliti ude volilne komisije?); begal je ljudi iz spanja in tako rekoč izsiljeval pooblastnice za svoje mameluke. Pripoveduje se, da je ob 1 uri popolnoči moledoval za pooblastila v Gabrčah in čez noč poslal po-nje v 2 uri oddaljene Fambe in Volče. Zabranjeval je in zabranjevali poskušal volilno pravico več volilcem naše stranke, tako da je malo manjkalo, da nij prišlo do hrupa, ko bi ne bil c. kr. vladni komisar, Zelena zavrnil, ki je hotel nekemu posestniku iz III. vol. razr., ki je v službi, volilno pravico zabraniti, tako več volilcev odpahnuti in zmago na svojo stran nagniti.

No, kljubu vsem zvijačam, ostalo bode, za kar se je toliko poganjal, le „pium desiderium“. Voljeni so v odbor ti-le kandidati narodno liberalne stranke, ki se ne bodo dali preslepariti in za nos voditi. Za III. vol. razr., kjer voli večina manjših posestnikov: Blaž Mahnič 45 gl., Jože PIANO 42, Anton Šturm 40 in Ivan Meden 39 gl. Nasprotni kandidati Zelen župan, Okorn farman, Lukež zdravnik, in Sadnek trgovce so dobili okrog 20 glasov. V II. razr. so voljeni Anton Meden 16 glas. Andrej Pegan 15 glas., Janez Frfilja in Jernej Sotlar 14 gl. Najhujša volilna borba pak je bila v I. volilnem razredu. Naša stranka je imela 8 glasov ona 5, vsled dogovora se dva volilca, od vsake strani eden, nijsta udeležila volitve. Zmaga bi bila se ve da, tudi v tem razredu na naši strani, pa volilci so obračali, volilna komisija je pak obrnila. Zavrgla je generalno pooblastilo graščinskega oskrbnika Filiberta Pavlin, rekši, da je za volitev posebnega pooblastila treba, kakor tudi Salomona Seque, fabriškega knjigovodja. Ostalo je potem samo 5 glasov. Izvoljen je Zelen z 6 gl. volil je tudi sam sebe in dobil vse glasove od volilne komisije, nalašč tako sestavljene. Drugi so dobili po 5 glasov in ker so imeli obe stranki enako glasov, so srečkali. Izrečkani so: Delak Janez, Mohorčič France in Jurij Brajdih. — Filibert Pavlin in tovariši so vložili protest proti volitvi tega razreda. — Ker je bila komisija nepostavno sestavljena in je potem ta komisija odločila — mora se protest uslišati in za ta razred, upamo, da bomo volili še enkrat.

časih, in sicer onda, ko je začela ideja narodnosti stare stebre evropskega reda potresati in podirati. Ko so Jugoslovanski narodi do zavednosti svoje narodnosti prišli, ogledali so se po svojih bratih okolo sebe, in kaj so našli? — Dvoje: istoplemenost in zgodovinsko neslogo. In to dvoje je denes ves zadržaj pojma „Jugoslavije“. S časom bo ta pojem svoj zadržaj uže obogatil, saj se ta ideja dan na dan širi, a denes je njen zadržaj še zelo boren. Kdor pred spoznanjem tega, kakor štruc, glavo v pesek optimizma skriva, ta sam sebe vara. Ideja „Jugoslavije“ nij še prešinita jugoslovanskih narodov, ona je denes last samo izobraženejših Jugoslovancev. Bolgari teže v prvej vrsti za osvobojenjem od turškega jarma, Srbi sanjajo o Dušanovem carstvu Hrvati ustvarjajo si trojedno kraljevino, Slovenci pa mislijo na zedinjeno Slovenijo. Vse to se z idejo „Jugoslavije“ preskočiti ne da. Najprej se morajo Bolgari osvoboditi, Srbi morajo

Iz Notranjskega 16. febr. [Izv. dop.] Društvo „L' Unione“, italijanska zavarovalna banka zoper ogenj s sedežem v Florenci ima v Vidmu (Udine) svojo agenturo za provincije Videm, Beluno in Ilirijo (!) Zdaj potuje na stotine agentov po Goriškem in po Istri in Notranjskem, ki ponujajo po jako nizki ceni zavarovanje na deset let, delajo pogodbe, dajejo police, kasirajo denar. Društvo hoče svoje delovanje tudi na Hrvatsko in Dalmacijo razširiti, kljubu temu, da ni od avstrijske niti od ogerske vlade koncesijonirano nij in se menda za koncesije naše vlade niti ne zmeni.

Zdaj vendar so začeli ces. kr. okrajni glavarji pri županih pozvedovati po imenih onih laških agentov, kar je prav, da se ubogo kmeto ljudstvo varuje ob pravem času kakoga sleparstva. Zastopnik glavne agenture v Vidmu je neki M. Zilio, ki tudi sam po naših krajih potuje. Povodoma tega slučajja ne moramo drugače, nego z otožnim srcem izreči, da naši domači zavodi, kakor „Slavija“ in „Slovenija“ v zavarovanje po svojih mnogih agentih med svojim narodom ne delajo mnogo. Več agentov ima samo „čast“, da jim tabla pred vrati visi, za ponujanje zavarovanja se pa nič ne pečajo, ali ker so leni ali pa imajo preveč drugih opravil. Tako je marsikateri posestnik, kajzar in premožen kmet, prisiljen pri onem tujcu zavarovati se, ki ga prijazno poišče. Na tem polji je še veliko dela, a baš delati se mora, pečena piščeta nikomur v usta ne leté.

Iz Budim-Pešte 17. febr. [Izv. dop.]

Denes je sv. Kurenta dan. Vse raja, skače in vriska. Jutri bo pepelnica. Vsi bodo zdehali, svoje prazne močnje preiskavali in svojo razburjeno krv tažili. Isti prizor kaže se v našem državnem življenji. Do sedaj smo kurentovali, odsehal bodemo pa korizmovali. Kurentovanje je naše blagajne do zadnjega novčiča izpraznilo in zdravje našega državnega telesa zelo podkopalo. Naš državni proračun je državni blagajni veliki post naložil. Postenje slabi, in mi smo uže dosti slabi. Pa pustimo v stran alegorizovanje, da se mi ne bo reklo, da se zloradno rogam. Te dni sem se razgovarjal s prevejanim Magjarom levičarjem. On je v kratkih besedah položje tako-le označil: Hvala bogu, da imamo še Szlavyyjevo ministarstvo. Če tega ne bi imeli, ne bi nobenega imeli.

Dušanovo carstvo iz zgodovinskega grobá vzdigniti, Hrvati državno samostalnost trojedne kraljevine vtrditi, in Slovenci se v Slovenijo zediniti, potem stoprv bo ideja „Jugoslavije“ za oživotvorenje na vrsto priti mogla. — Pesnik, kateri bi idej „Jugoslavije“ opevati hotel, bil bi gotovo v velikej zadregi, in v takej zadregi je tudi slikar. Ta ideja denes še nij godna niti za pesnika a tudi ne za slikarja. Pa vzemimo, da je. Slikar mora za svoj predmet biti navdušen. Brez navdušenja se ne ustvarja noben umotvor. Meni mišljenje Salghettija o tem predmetu nij poznano, a dozdeva se mi, kakor da je bil slikarje „Jugoslavijo“ samo najemnik, tuje volje in tuje domišlije. Toliko, kar se ideje tiče.

Drugo vprašanje je: Kako se je ta ideja predstavila? Predstaviti se je mogla samo na dvojen način: mogla se je namreč vzeti za predmet predstavljenja ali istoplemenost jugoslovanskih narodov, ali pa njih zgodov-

Če to ministarstvo zgubimo, ne dobimo valjda nobenega več. Uže se čuti roka avstrijskega Nemca. Čas pokore je uže tu. Kdo je temu kriv? Vsi skupaj! In to je še najbolje, vsaj ne moremo drug drugemu rekriminacij delati. Veselje je bilo kratko, dolga bo pa pokora. Sami si ne moremo več pomagati. V grezu smo. Drugi nas mora ven potegniti. Grenko za nas je, da je ta naš sovražnik, ki nas bo samo zavoljo tega rešil, da mu bomo mogli živi sužnjevat. — Tako je moj levičar denašnje položje magjarorszaga prav lapidarno narisal.

Cesarjev pot v Petrograd ne zanima našega občinstva tako, kakor bi ta dogodek zahteval in zaslužil. Vse naše zanimanje absorbira naša domača mizerija. Naši šoviniisti so celo zadovoljni, da bo Andrassi v Petrogradu honvedsko uniformo na ogled nosil. To je malenkost, sploh vzeto, naše šoviniste pa neizmerno v ostroge žegeče. Svet prizanesi jim, saj ne vedo, kako otročji so!

Če Hrvati ne bi bili pod Lonyayem toliko kompromisov naredili, in nagodbo forsirali, ter raje še kakšno leto v borbi uztrpeli, denes bi bili mogli čisto drugačno nagodbo sklopiti! Sicer je pa denes Hrvatska tisti del ogerske krone, ki se še najlepše sveti. Katastrofa, bližajoča se naglimi koraki našej državi, Hrvatov ne bo zadela. Kedar bo pri nas največa burja, bodo mogli oni najmirneje svoje klasje žeti. Njih avtonomija je barka, v kateri se jim nij treba bati, da bo tudi jih naš potop v svoj vrtinec potegnil.

Domače stvari.

— (Ljubljanski nemški mestni očetje) so na rotovži sklenili v seji 17. febr., da bodo dali novo šolo zidati kranjski stavbeni banki, da si ravno je stavbar Faleschini ponujal se, da hoče za 895 gold. to šolo ceneje zidati, nego ona banka. Torej se je skoro devetsto goldinarjev mestnega davka kar proč vrglo. Nekateri odborniki se vendar imeli toliko vesti, da so proti temu zapravljanju glasovali, bilo jih je osem. Čuditi se je, da tisti mestni odborniki, kateri so voljeni izmed obrtnikov, kateri imajo torej posebno varovati interese pravičnosti in obrtstva, niti k tej seji zraven nijšo prišli. Velede te nemarnosti in vsled neopravičene protekcije na stroške mestnih davkoplačevalcev se je 900 gld. napravilo.

vinska nesloga, kajti samo to dvoje je, kakor sem uže zgoraj rekel, denašnji zadržaj ideje „Jugoslavije“. Za predmet predstavljenja vzelo se je drugo, namreč jugoslovanska nesloga, in po premaganji te, složenje jugoslovanskih narodov. Za boljše razsojenje predstavljenja preidimo na drobno sliko od podobe do podobe. Glavna podoba je devojka „Jugoslavija“. Krasna je, da si jo človek skor krasnejše misliti ne more. Na prvi pogled potegne ona oči tako na sebe, da je oko za nekoliko trenutkov slepo za celo drugo sliko. In še potem, ko je ta prvi vtis premagan, in ogledovalec tudi druge grupe na sliki ogleduje, se oko rado in prerado na „Jugoslavijo“ povrača. Salghetti jo je mojstersko izdelal. To mu mora vsak nepristran razsojevalec pripoznati. „Jugoslaviji“ se ne da nič prigovoriti razen tega, da ne predstavlja „Jugoslavije“. Na njej, kakor sploh na celej sliki nij ničesa, o

— (Za dr. Bleiweisovo dozdanje mesto) deželnega živinskega zdravnika se v prvem razpisu te službe, — nij oglašil noben kompetent.

— (Poskus umora). Pustno noč ob dveh je v Lingarjevi ulici neka dekla porodila dete, in ga vrgla v stranišče. Toda ljudje so je še o pravem času zdravo izlekli. Mati in dete se dobro počutita.

— (Maškerada v Ljubljanski čitalnici) na pustni večer je bila tudi letos sijajna, obiskana tudi od oseb iz politično Slovincem protivnega taborja. Bilo je mnogo elegantnih mask in večer jako animiran.

— (Na pustni dan) popoldne je bil v Šiški — korzo. Šest voz je šlo s prav originalno našemljenimi kurentovci nekaterikrat skozi vas, da se jim je vse smijalo.

— (V ljubljanskem nemškem gledališču) je bila maškerada na pustni večer jako mizerabel. Boljšega občinstva nij bilo skoro nič.

— (Korzo v Ljubljani) je na pustni dan letos zavoljo deževnega vremena popolnem izostal.

— (Iz Postojne) se nam piše, da je bila zadnja nedelja v tamošnji čitalnici beseda z igro „Domači prepir“ in plesom. Ta narodna veselica je bila obilo obiskana.

— (Iz Zagorja) na Notranjskem se nam piše, da se je vršila volitev stalnega odbora nove čitalnice dne 8. t. m. Udeležitev te volitve bila je od strani udov jako mnogobrojna; voljeni so bili namreč v odbor tiste gospodje: A. Domicelj, O. Česnik, F. Žagar, H. Legat in J. Tatur, a za predsednika bil je izvoljen g. A. Domicelj. — Da bi odbor takoj v početku svojega obstanka pokazal, da ne misli samo životariti, preskrbel in napravil je svojim udom in tudi drugim povabljenim gostom včeraj (15.) prav prijeten večer in to v nepričakovano naše radovanje in zabavanje. Vse to vršilo se je s tombolo, petjem in plesom, katerega se je udeležilo lepo število plesaželjnih obojega spola. Se ve, da tudi napitnice in druge zdravice nijšo izostale. — Pristavim naj še končno, da bomo slovesno otvorjenje naše „narodne čitalnice“ pozneje obhajali, kar se bode o svojem času objavilo.

— (Iz ljutomerske okolice) smo enkrat poročali, da so tudi tamkej kozé, a drug dopisnik nam javlja, da se o tej bolezni v ondotni okolici skoraj nič ne čuje.

čemer bi se moglo reči, da ima značaj jugoslovanstva na sebi. S plavimi lasmi in modrimi lasmi predstavlja se „Tusnela“ ali „Germanija“ ne pa „Jugoslavija“. V Jugoslovanskih narodnih pesnih je vsaka krasna devojka „crnooka“. Dekliška krasôta opeva se tolikrat v narodnih pesnih, da slikar ne more v tem v nobenej zadregi biti, kako bi jo imel slikati. To se je zamenarilo, pa se ne bi bilo smelo. Tipus obraza nij prav nič jugoslovansk. Isto tako tudi njena oprava nij narodna, nego nekako madonska. In vendar imamo ravno mi Jugoslovani tako krasno narodno opravo, da se more antika grška je rimska oprava pred njo skriti. Greh je, da se na narodno opravo nij prav nobeden ozir vzela. Podoba „Jugoslavije“ bi bila kras za vsako drugo predstavo, na tej sliki, pa ne predstavlja tega, kar bi morala.

(Konec prihodnjič.)

— (Kozé) so v Šmarji pri Celji; zavoljo tega se je bila ondotna šola nekaj dni pred pustom zaključila se.

— (Izgledni učni črteži) za narodne učilnice na Štajerskem se bode imeovala očirna nemška knjiga, katero je spisal strokovnjak, deželni šolski nadzornik, g. Klodič. Pride v kratkem na svitlo.

— (Iz Mozirja) se nam piše: Pri nas smo obhajali 6. t. m. 50 letni jubileji ali zlato svatbo posestnika Polenčka in njegove žene. Te veselice se je udeležila večina tržanov. Vršila se je v cerkvi in gostilni. Aranžerji so bili: g. Josip Lipold sê soprugo, gospa Florjančič in g. Ant. Goričar. Pri obedu se je večkrat napivalo srečnim starčkom in čestiti gostje so vse stroške plačali.

— (O kmetijski napredovalni šoli v Ljutomeru se piše v „Steir. Landbote“ tako-le: „Že leta 1872. se je v Ljutomeru otvorila napredovalna šola, v kateri se je vse šolsko leto 1872/3 po eno uro na teden (ob nedeljah) podučevalo v nekaterih strokah kmetijstva. Obiskovalo jo je mnogo poslušalcev, pa le prostovoljno in neredno. V šolskem letu 1873/4 pa se je napredovalni poduk primernejše in boljše uravnal in uredil. Ker nemoremo vseh za šolo sposobnih otrok spraviti v vsakdanjo šolo, in je dosti takih fantov in deklet v 13. in 14. letu, ki iz različnih vzrokov obiskovati šole ne morejo, smo reč tako napravili, da se podučuje blizu 30 fantov ob nedeljah v kmetijskih predmetih. To nedeljsko šolo morajo obiskovati, in če bi se v vsakdanjo tiral. Ta napredovalni poduk pa poslušajo tudi odrasčeni; vsako nedeljo se jih najde 40—60. Podučuje se dve uri; gosp. učitelj Blaž Pernišek uči kmetijstvo, nadučitelj gosp. Ivan Lapajne pa praktično računjenje z ozirom na novo mero, zgodovino in spisje. Razen te šole za fante in mladeniče se je uravnala nedeljska šola tudi za deklice, v katero je vstopilo takoj s početkom 26 deklic. Gospa nadučiteljjeva jih podučuje tudi v ženskih ročnih delih. Obe šoli se jako redno obiskujeta. Vsem obiskovalcem je dana priložnost, izposojevati si različne podučne knjige. Štajersko kmetijsko društvo je namreč ljutomerski napredovalni šoli podarilo dosta knjig in aparatov, za kar se mu moramo iskreno zahvaljevati.“

— (Iz Celovca) se nam piše 16. feb.: Čuvaj na stolpu farne cerkve je nocoj ob 7. sê strelom požar naznanil. Gorelo je v velikovškem predmestju v delavnici mizarkega mojstra g. Plota. Požarni straži, katera je takoj gasit pritekla, se je posrečilo, ogenj, s pol ure trajočim delovanjem pogasiti.

— (Vrbsko jezero) je sever, ki je zadnje dni precej občutljivo pihal, vendar z ledom pregrnil. V nedeljo popoldne je bilo mnogo Celovčanov se podalo s drsanci na ledeni jezer, a led je bil še pretenek, 1—3 palce, in nij se dalo brez skrbi po njem drsati; nekateri so celo za svojo predrznost mrzlo kopel sprejeli; ako led močnejši postane, napravila se bode veselica, za katero se je uže en komité izbral.

— (Farovski list,) ki si nadevuje ime „Slovenec“, vzporeduje „narodno tiskarno“ s Plahtom na Dunaji, da si je v predzadnji številki odbornikom vse poštenje priznal. To je uže falotvska polemika in na take klerikalne navale nemamo nobenega odgovora.

Razne vesti.

(Meso po ceni). Več dnij uže na Dunaji v več mesnicah prodaja meso po 10 do 15 kr. funt. Dunajski policaji to meso radi kupujejo za golaš. Po štantih se meso prodaja po 20, 22 n. boljše po 34 kr. funt, pa še kako ga ponujajo! Po čim je pa v naši beli Ljubljani? Mesarji, ali bi ne mogli tudi vi malo „odnehati“, ka-li?

(Iz Vatikana). Kardinal Tarquini, ki je bil nedavno izvoljen, je za pljučnico umrl. Tudi kardinal Antonelli je precej bolan.

(Za ženske.) Nekemu bogatini v Berlinu so začele kar naenkrat hčere bolehati. Zdravnik preiskuje, opazuje in zapisuje nekaj časa zdravlila. Nazadnje pa kar odkritosrčno pové, da njihovo bolehanje izvira iz tega, ker tako strašno veliko blaga na glavi nosijo. Reče jima, da bodo vedno boleale, dokler bodo toliko žimo, kupljenih kit in drugih gnjusnih reči v lasih tlačile. Doktor je tudi pristavil, da bi gosposke ženske ne znašale vsakovrstne šare na glavo, ko bi vedele, od kod je. Po njegovi misli ima vedno bolehanje glave pri ženskih v zadnjem času v tem „kinči“ svoj uzrok.

Poslano.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov.

Revalescière du Barry

v Londonu.

Odstranjenje vseh bolezni brez leka in stroškov z izvrstno zdravilno hrano Revalescière du Barry iz Londona, katera pri odraslih in otrokih svoje stroške 50krat v drugih sredstvih prihrani.

Izpisek iz 75.000 ozdravljenj bolezni v želodci, v živcih, v drobu, v prsih, na pljučah, v grlu, v dušnjaku, na žlezah, na ledvicah in v mehurju — od kojih se na zahtevanje posnetki zastoj in franko dopošljejo:

Spričevalo št. 64.210.

V Napolji, 17. aprila 1862.

Moj gospod! Vsled bolezni na jetrah sem bi-

val sedem let v strašnem stanu sušenja in vsakovrstnega trpljenja. Nijsem bil v stanu ne čitati niti pisati; moji živeci so se tresli po celem životu, slaba prebavljivost, vedna nespčnost in imel sem zmirom razburjene živece, da nijsem nikjer našel miru, pri tem sem bil tudi silno otožen. Mnogo zdravnikov je svojo umetnost poskušalo, a ne da bi moje trpljenje olajšali. V popolni obupnosti sem Vašo Revalescière poskusil in zdaj, odkar sem jo tri mesece užival, se zahvaljujem ljubemu Bogu. Revalescière zasluži največjo hvalo, ona me je popolnem zopet ozdravila, tako, da morem svoje družbinsko stališče zopet zavzimatei. Z iskreno hvaležnostjo in popolnim spoštovanjem

Spričevalo št. 65.810.

Neufchateau (Vogesen), 23. dec. 1862.

Moja hči, 17 let stara, je trpela vsled pomanjkanja svojih pravil na strašni razburjenosti živcev, imenovani sv. Vidov ples, in vsi zdravniki so dvmili na mogočosti kakšne pomoči. Od tega časa sem ji po nasvetu prijatelja, Revalescière dajal, in ta izvrstna hrana jo je na začudenje vseh, kateri trpečo poznajo, popolnem ozdravila. To ozdravljenje je tu veliko pozornost vzbudilo in mnogo zdravnikov, ki so to bolezen za neozdravljivo proglasili, se zdaj čudi, mojo hčer močno, čvrsto in popolnem zdravju videti.

Martin, Officiere Comptable en retraite.

Tučnejši kot meso, prihrani Revalescière pri odraslih in pri otrocih 50krat svojo ceno za zdravlila. V plehastih puščah po pol funta 1 gold. 50 kr., 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold., — Revalescière-Biscuiten v puščah & 2 gold. 50 kr. in 4 gold. 50 kr. — Revalescière-Chocolatée v prahu in v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold. — Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed. Mahr, v Gradcu bratje Oberanzmeyer, v Innsbruku Diechtl & Frank, v Celovcu P. Birnbacher, v Lenci Ludvig Müller, v Mariboru F. Koletnik & M. Morić, v Meranu J. B. Stockhausen, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarnjih in specerjskih trgovcih; tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštnih nakaznicah ali povzetjih.

Tuji.

18. februarja:

Pri Elefantu: Kasier iz Ingolstadta. — Justin iz Reke. — Mataje iz Kranja. — Vatr iz Feld-

kirchna. — Buchman iz Bistrice. — Kos iz Vipave. — Fabiani iz Brindla. — Ferjančič iz Kočevja. — Schmitzhauser iz Štirske. — Fried iz Dunaja.

Pri Maliču: Kren iz Javornika. — Vitulis iz Trsta. — Br. Mesznil s služabnikom iz Pešte. — Grof Thurn iz Radovljice. — Jung iz Dunaja. — Valenko iz Grada. — Kimel, Schiman iz Dunaja. — Wiederwohl iz Kočevja. — Charlotte Manfred iz Trsta. — Bauman iz Dunaja. — Vidic, Mascher iz Dunaja.

Pri Zamoreu: Müller iz Siska. — Lang iz Grada. — Tüger iz Magdeburga.

Dunajska borza 18. februarja.

Table with 2 columns: Item and Price. Items include Enotni drž. dolg v bankoveih, Enotni drž. dolg v srebru, 1860 drž. posojilo, Akcije narodne banke, Kreditne akcije, London, Napol., C. k. cekini, Srebro.

Svarilo!

Slaba, nevarna in draga ponarejanja Nobel-evega Dnamita se na najnesramnejši način ze ó pod lastnim imenom našega fabrikata prodajejo. Mi opozorujemo na to, da naš

Dinamit

III. za colni cent gld. 62 a. v.

vsa druga ponarejanja po 80 — 100 — 110 gld. v vsakem oziru daleč presega. V kratkem bodemo novo vrsto Dinamita cent po gld. 46 spravili v kupčijo.

(29—3)

Mahler in Eschenbacher, na Dunaji, Wallfischgasse 4.

Large advertisement for 'SENSATION' medicine. Includes text: 'Kein Zimmerputzer mehr. Ein Sieg der Wissenschaft.', 'Neueste chinpursche Erfindung!', 'Ein interessanter Federhalter.', 'Havana-Bouquet.', 'Medizinische Theereife.', 'Kein Zahnschmerz mehr.', 'Praktische Anwendung.', 'Bazars Friedmann in Wien, präferirte Nr. 26.', 'Zahnperlen!!', 'Pulver gegen Fusschweiss.', 'Magen-Tropfen.', 'Einzigste Hilfe.', 'Herkules-Essenz.', 'Praktisch und billig.', 'Neueste Zauberadel-Büchse.', 'Fliegen-Aether.' Also includes an illustration of a medicine bottle.

Izdatelj in za uredništvo odgovoren: Ivan Semen.

Lasnik in isk „Narodne tiskarne“.